

בש"פ 6542/17 - יוסף אלצאנע נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6542/17

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
העורר: יוסף אלצאנע

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 30.7.2017 במ"ת 66959-06-17 שניתנה על ידי כבוד הנשיאה ר' יפה-כ"ץ

תאריך הישיבה: א' באלול תשע"ז (23.8.17)

בשם העורר: עו"ד אייל אביטל

בשם המשיבה: עו"ד איתמר גלבפיש

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (הנשיאה רויטל יפה-כ"ץ) מיום 30.7.2017, במסגרתה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

2. נגד העורר הוגש כתב אישום שייחס לו עבירות של סחר בנשק והובלת נשק. במסגרת האירוע המתואר בכתב האישום, היה העורר שותף פעיל לעסקה של סחר ברובה מסוג M-4 - שהיה ברשותו של אדם שעמו הייתה לו היכרות מוקדמת - והובלה בצוותא עם האחר של הרובה, על מנת למוכרו לשוטר שהתחזה לרוכש פוטנציאלי, שבפניו הוצג

עמוד 1

הרובה על ידי העורר.

3. בית המשפט המחוזי בחן את תסקיר שירות המבחן שהוכן בעניינו של העורר, בו סבר השירות כי יש לשקול את שחרורו של העותר ממעצר "לחלופה שתהא סמכותית ומרוחקת מאזור מגוריו לצד העמדתו בפיקוח מעצר ושילובו בקבוצה טיפולית". השירות הגיע למסקנה זו בהתחשב, בין היתר, בנתונים שלהלן: העדר הרשעות קודמות; גילו הצעיר של העורר (כבן 20); היותו בחור בעל ערכים "לרוב" נורמטיביים; והרתעתו של העורר מעצם מעצרו לראשונה בחייו.
4. בית המשפט המחוזי קבע, בראש ובראשונה, כי המדיניות הנוהגת, ככלל, במקרים של סחר בנשק היא להורות על מעצר עד תום ההליכים, זאת בפרט, בהתחשב בהתרחבות הפשיעה המאורגנת בישראל; בריבוי השימוש בנשק במגזרים מסויימים; ובפעילות הטרור בה נתונה החברה הישראלית. בנוסף, בית המשפט סבר כי הודאתו של העורר בכך שעסק בעבר במכירת תחמושת (הגם שלא הובא לדין בגין עבירות אלה), והתעלמותו מנסיונו של אביו להניעו מלעשות כן, מטה אף היא את הכף לדחיית המלצתו של שירות המבחן. בנוסף, בית המשפט המחוזי הטיל ספק בהתאמתם של המפקחים שהוצעו.
5. לאחר ששמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים נחה דעתי כי צדק בית המשפט המחוזי עת הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.
- אף שקיימים מקרים שבהם מורה בית המשפט על שחרור לחלופת מעצר במקרים כגון דא, מקרים אלו הינם החרג לכלל; בעוד שהכלל הוא להורות על מעצר הנאשם עד תום ההליכים [השוו: בש"פ 4135/08 דראושה נ' מדינת ישראל, פסקה ו(5) (18.5.2008); בש"פ 10515/07 כראדי נ' מדינת ישראל, פסקה ד(5) (13.12.2007); בש"פ 817/09 ג'אבר נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (1.3.2009)].
6. משכך אני דוחה את הערר, מטעמיו של בית המשפט המחוזי. יחד עם זאת, עם חלוף הזמן ובהתחשב בהשתנות הנסיבות, יתכן שיהיה מקום לבחון אם יש מקום לשחרור העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני.
- ניתנה היום, א' באלול התשע"ז (23.8.2017).

שׁוֹפֵט